

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 676/2531

พนักงานอัยการจังหวัดชัยภูมิ โจทก์ นายวินัย สาละสุฤกษ์ จำเลย นายวินัย สาละสุฤกษ์ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 224, ป.อ. มาตรา 391, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.อ. มาตรา
295

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาข้อ 2.ก ที่จำเลยฎีกาว่า การกระทำของจำเลยเป็น
ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 มิใช่เป็นความผิดตามมาตรา 295 นั้น เป็นฎีกา
ข้อกฎหมายแต่ข้อกฎหมายดังกล่าวมิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ทั้งมิใช่
ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยหรือที่เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอันว่าด้วยอุทธรณ์หรือฎีกา ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 225 ประกอบมาตรา 195 ส่วนฎีกาข้อ 2.ข ฯลฯ
เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ฯลฯ ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 218 จึงไม่รับฎีกาของจำเลยจำเลยเห็นว่า แม้ฎีกาของจำเลยข้อ 2.ก จะเป็นปัญหา
ข้อกฎหมายที่มิได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ก็ตาม จำเลยก็มีสิทธิยื่น
ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวได้ เนื่องจากตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญาลักษณะ 2 ว่าด้วยฎีกา ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดที่บัญญัติห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหา
ข้อกฎหมายในข้อที่มิได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์แต่อย่างใดและตาม
มาตรา 225 ว่าด้วยฎีกาก็หาได้บัญญัติไว้ว่าให้นำบทบัญญัติ มาตรา 195 ว่าด้วยอุทธรณ์มาใช้
บังคับในชั้นฎีกาไม่โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยด้วย เหตุเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว
(อันดับ 36) ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295
จำคุก 4 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 จำคุก 1 เดือน รวมจำคุก 5 เดือน จำเลย
ให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก 2 เดือน 15 วัน ฯลฯ จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่
รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 34,35) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 36) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้โจทก์
ฟ้องและจำเลยรับสารภาพตามฟ้องว่า จำเลยใช้มีดแทงทำร้าย นายมงคล ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ
บาดเจ็บแลรักษาหายภายในเวลา 7 วันศาลอุทธรณ์พิพากษายืนลงโทษความผิดกระทงนี้จำคุก 2
เดือน จำเลยฎีกา ข้อ 2.ก ว่าจำเลยเพียงแต่ชกต่อยผู้เสียหายและบาดเจ็บเล็กน้อยอาจหาญได้
ภายในเวลาไม่ถึง 7 วันขัดกับที่จำเลยให้การรับสารภาพเป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงที่ศาลล่างทั้งสอง
รับฟังมา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา 218 ที่ศาลชั้นต้นไม่รับฎีกาของจำเลยศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ประชา บุญวนิช · ดุสิต วราโห · คำนิง อุไรรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/676/2531>